

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Fra Henrik Lund · 8. marts 1850 · til SK

Citation: Kierkegaard, Søren: "Fra Henrik Lund · 8. marts 1850 · til SK", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2012 , s. 1v. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-b171-txt-shoot-n201.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Fra Henrik Lund · 8. marts 1850 · til SK

Odensed. 8 Marts 50.

Kjære Onkel!

Det er meget muligt at Cicero engang har sagt: at de interessanteste Breve handle om Intet, men derfor er jo ikke ethvert Brev – der handler om Intet – interessant. Hvis derfor dette Brev, der handler om Noget, der er saa godt som Intet, ikke skulde interessere Dig, saa henfør det til den 2^{den} Classe, og tilgiv mig at jeg har kjedet Dig! –

Du ønsker at høre Noget om Fugleverdenen herovre! Jeg skal søge at tilfredsstille Dig.

I Byen seer man – ligesom i ægyptiske og syriske Byer: – Aadselgribbene, eller Condoren i sydamericanske Byer – Kragerne paatage sig Omsorgen for den offentlige Reenlighed; især er Torvet, efter en Torvedag, Samlingspladsen for en Masse af disse Fugle, der i kort Tid gjøre Torvet aldeles reent for Affaldet fra Slagterboderne og Brødbordene. Paa den Tid sees ingen Spurve paa Torvet; lige som disse Fugle idethele synes at være tilstede i langt ringere Antal her end i Kbhvn. – Omkring St Knuds Kirkes Taarn flyver bestandig, med vedvarende hæse Skrig, den Mængde Alliker, som i mange Smaahuller i Kirkemuren have deres Reder. Skader findes – som bekjendt – ikke paa Fyen, hvor Maarene have indtaget deres Plads, medens det omvendte er Tilfældet paa Sjælland. – I nogle deilige maanalyse Aftener i forrige Maaned spadserede jeg omkring i Byens nærmeste Omegn, og glædede mig ved at høre en sjelden Concert, nemlig af Ugler; de fløi rundt omkring, men at see dem, var ikke godt muligt, ei heller at høre deres Flugt, kun deres lange, gjennemtrængende, klagende Hyl hørtes snart hist, snart her. I Modsætning til denne melancholske Tuden, frydede Lærkens glade, stigende quidrende Slag mig nogle Dage senere paa de flade Marker, der omgive Byen. –

Nu farvel for denne Gang; Gid de sjællandske Fugle^s Sang maatte glæde Dig, som de fyenske mig i denne min Lediggangstid.

Din hengivne Neveu
Henrik.
S. T.

Hr Mag. art. S. Kierkegaard
Hj. af Rosenborg- og Tornebuskgaden

Kjøbenhavn
H. Lund. Underl.v.Odense Feltlazareth